

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

2.1. Kontoret for europapolitik og internationale relationer

Den 2. november 2011

FVM 946

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14. november 2011

1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik
 - Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere (forordningen om direkte støtte), og
 - Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår anvendelse af overgangsforanstaltninger i forbindelse med året 2013
 - *Udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 625 og KOM (2011) 630

2. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitik's eksterne dimension
 - *Udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 424

Side 2

Side 13

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 14. november 2011

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere (forordningen om direkte støtte), og

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår anvendelse af overgangsforanstaltninger i forbindelse med året 2013

KOM (2011) 625 og KOM (2011) 630

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011 sit forslag til en forordning om direkte støtte til landbrugere for perioden 2014-2020. Forordningen skal afløse Rådets forordning (EF) nr. 73/2009. Den væsentligste nyskabelse er et øget fokus på miljø- og klimaaspekter ("grønning"), hvor udbetaling af en del af den direkte støtte forudsætter overholdelse af EU-fastsatte landbrugsmetoder. Forslaget indebærer endvidere, at en del af den direkte landbrugsstøtte anvendes til særlige ordninger som støtte til områder med naturlige begrænsninger, støtte til mindre landbrugere, støtte til nyetablerede unge landbrugere samt muligheder for at anvende målrettede koblede støtteordninger. Endelig indeholder forslaget finansielle nationale lofter for direkte landbrugsstøtte, bestemmelser om delvis udligning af den direkte støtte mellem medlemsstater og overgang til ens støtte pr. hektar inden for medlemsstater/regioner, mulighed for fleksibilitet mellem den direkte støtte (søjle I) og landdistriktsudvikling (søjle II), udbetalingslofter for større bedrifter samt bestemmelser om, at støtte kun kan gives til aktive landbrugere.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 625 af 12. oktober 2011 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 20. oktober 2011.

Kommissionen har ved KOM (2011) 630 af 12. oktober 2011 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, for så vidt angår anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013. Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 18. oktober 2011.

Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget om direkte støtte, KOM (2011) 625, er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. november 2011 med henblik på udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget om direkte støtte følger linjerne fra Kommissionens meddelelse KOM (2010) 672 af 18. november 2010 om reformkursen for den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020. Heraf fremgik det, at den fremtidige fælles landbrugspolitik skal understøtte et bæredygtigt landbrug, som tager hensyn til klimaforandringer og miljø samt understøtter den gensidige solidaritet mellem medlemsstaterne.

Finansielle forhold

Reformen af den fælles landbrugspolitik skal ses i sammenhæng med den igangværende forhandling om EU's flerårige finansielle ramme for 2014 til 2020. Overordnet set fastholdes strukturen af den fælles landbrugspolitik, således at den direkte landbrugsstøtte samt de forskellige markedsinstrumenter hører under den første søjle (søjle I), mens landdistriktspolitikken hører under den anden søjle (søjle II).

Kommissionens forslag til direkte støtte fastsætter fremtidige nationale lofter for den direkte støtte i de enkelte medlemsstater samt de finansielle principper for fordelingen af den fremtidige direkte støtte. Danmarks nationale loft for direkte støtte i søjle I foreslås fastsat til ca. 943 mio. € (ca. 7,0 mia. kr.) i 2014, hvor den i dag udgør ca. 964 mio. € (fratrasket modulation til søjle II). Fra 2017 og frem udgør loftet 909 mio. € (ca. 6,8 mia. kr.).

Kommissionen foreslår en gradvis udjævning af den direkte støtte blandt landbrugerne i en region eller en medlemsstat, således at der opnås en ensartet støtte pr. hektar inden for regionen /medlemsstaten senest i 2019.

Endvidere skal der i perioden 2014-2017 ske en delvis udjævning af den direkte støtte blandt medlemsstaterne, således at der fra medlemsstater, der har direkte støtteudbetalinger over EU-gennemsnittet pr. hektar, overføres en andel af deres nationale loft for direkte støtte til medlemsstater, som har en gennemsnitlig støtte pr. hektar, der ligger under 90 % af EU-gennemsnittet.

Der foreslås en vis fleksibilitet mellem søjlerne, således at en række medlemsstater én gang for alle i 2013 kan vælge at overføre op til 10 % af deres nationale loft fra direkte støtte (søjle I) til landdistriktspolitikken (søjle II) med krav om national medfinansiering. Denne overførsel påvirker ikke de private investorers egenfinansiering i forbindelse med projekter under søjle II. Visse medlemsstater (med en direkte støtte p.t. under 90 % af gennemsnittet) vil kunne vælge at overføre op til 5 % af deres midler fra søjle II til I.

Kommissionen foreslår endvidere etablering af en ny grundbetalingsordning, hvor landbrugerne kan modtage direkte støtte, såfremt de er i besiddelse af støtteberettigede arealer og betalingsrettigheder,

ligesom de er underlagt krav om krydsoverensstemmelse. Budgettet til denne grundordning udgør op til ca. 50-70 % af det nationale loft. De eksisterende betalingsrettigheder, som blev fordelt med introduktionen af enkeltbetalingsordningen i 2005, skal afskaffes, og nye rettigheder skal uddeles i 2014.

Aktive landbrugere

Kommissionen foreslår, at støtteudbetalinger kun kan ydes til aktive landbrugere. Dette indebærer ifølge forslaget, at der ikke ydes direkte støtte, hvis den direkte støtte udgør mindre end 5 % af de samlede indtægter fra ikke-landbrugsaktiviteter, eller hvis landbrugsarealerne naturligt holdes i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, og landbrugerne ikke overholder nogle minimumsaktiviteter på arealerne, som fastsat af medlemsstaterne. Landbrugere, der modtager under 5.000 € i direkte støtte, er fritaget for disse bestemmelser.

Gradvis reduktion og nedsættelse af støtteudbetalinger

Det foreslås, at der gennemføres en gradvis reduktion og nedsættelse af de største direkte støtteudbetalinger til de enkelte bedrifter i form af støtteloft (capping). Før reduktionen beregnes foretages fradrag svarende til de 30 % af den direkte støtte, som udgør grønningen samt udgifter til løn i det foregående år. Resultatet af nedsættelserne stilles til rådighed for innovation under landdistriktsprogrammet (søjle II). Reduktion gennemføres efter følgende skala:

- 20 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 150.000 – 200.000 €
- 40 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 200.000 – 250.000 €
- 70 % reduktion af støtteudbetalinger mellem 250.000 – 300.000 €
- 100 % reduktion af støtteudbetalinger over 300.000 €.

Betalinger for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet (grønning)

Kommissionen foreslår, at landbrugere, som er berettiget til grundbetalingen, skal overholde visse klima- og miljøvenlige dyrkningsmetoder. Der skal afsættes 30 % af det nationale loft til betaling af denne grønning. Økologiske landbrugere vil automatisk modtage denne supplerende betaling.

Der foreslås følgende obligatoriske dyrkningsmetoder:

- Afgrødediversificering. Landbrug over 3 hektar skal hvert år dyrke mindst 3 forskellige afgrøder. Ingen af disse 3 afgrøder må dække mindre end 5 % af arealet, og hovedafgrøden må ikke dække mere end 70 % af arealet.
- Permanente græsarealer. Landbrugere skal bevare de permanente græsarealer på deres bedrifter, som de angiver i deres støtteansøgning for 2014 i årene fremover.
- Miljømæssigt fokusområde. Landbrugere skal afsætte mindst 7 % af deres landbrugsareal undtagen permanent græsareal til miljømæssigt fokusområde, herunder brakarealer, landskabstræk og bræmmer mv.

Arealer med naturlige begrænsninger for landbrugsproduktion

Det foreslås, at medlemsstaterne kan etablere en frivillig støtteordning for arealer med naturlige begrænsninger for landbrugsproduktion. Den nye støtteordning omfatter arealer, som allerede under landdistriktspolitikken er udpeget som arealer med naturlige handicaps, de såkaldt ugunstigt stillede områder eller LFA-områder (Less Favored Areas). Der kan anvendes op til 5 % af det nationale loft til denne støtteordning. Støtten udbetales årligt som supplement til grundbetalingen til den enkelte landbruger.

Støtteordning for unge landbrugere

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal etablere en obligatorisk støtteordning for unge førstegangsetablerede landbrugere under 40 år. Der kan anvendes op til 2 % af det nationale loft til denne støtteordning. Støtten udbetales årligt i en periode på højst 5 år som supplement til grundbetalingen. Supplementet kan udgøre op til 25 % af gennemsnitsværdien af den pågældende landbrugers betalingsrettigheder. I Danmark vil der højst kunne udbetales støtte til op til 60 hektar.

Koblede støtteordninger

Det foreslås, at medlemsstaterne kan vælge at afsætte op til 5 % og i visse tilfælde op til 10 % eller mere af det nationale loft til at etablere koblede støtteordninger inden for en række områder (kvæg, får, sukkerroer mv.). Den koblede støtte kan ydes til sektorer eller regioner i en medlemsstat, hvor særlige typer af landbrug eller landbrugsproduktioner har visse problemer, og som er vigtige af økonomisk og/eller sociale og/eller miljømæssige grunde.

Støtteordning for mindre landbrugere

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal indføre en ny obligatorisk støtteordning for mindre landbrugere. Landbrugerne kan vælge at ansøge om at deltage i den nye ordning, såfremt de har fået tildelt betalingsrettigheder i 2014. Deltagerne i ordningen modtager en årlig betaling, som erstatter alle andre direkte betalinger. Der kan anvendes op til 10 % af det nationale loft til denne ordning. Den årlige betaling fastsættes mellem 500 og 1.000 € pr landbruger. Landbrugerne, der deltager i denne ordning, fritages for bestemmelserne om krydsoverensstemmelse og for de obligatoriske grønne dyrkningsmetoder.

Støtteordning for bomuld

Den eksisterende støtteordning vedrørende bomuld videreføres, således at landbrugere som producerer bomuld vil modtage en afgrødespecifik betaling pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Denne støtteordning omfatter kun Bulgarien, Grækenland, Spanien og Portugal.

Overgangsbestemmelser for direkte støtte til landbrugerne for 2013

De nugældende bestemmelser om finansielle nettolofter for direkte betalinger er fastsat til og med 2012, medens de nye regelsæt for den fremtidige fælles landbrugspolitik, herunder de finansielle bestemmelser, først vil træde i kraft i 2014. Kommissionen har derfor fremsat et separat forslag KOM (2011) 630 om et nettoloft for 2013 samt visse bestemmelser for udbetaling af den direkte støtte. Forslaget indebærer, at der fastsættes et finansielt nationalt loft for Danmark for 2013 på ca. 964 mio. €, hvilket er det samme som for 2012, når den obligatoriske overførsel som følge af modulation til søjle II er sket.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget om etablering af regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik har både statsfinansielle, erhvervsøkonomiske, lovgivnings- og administrative konsekvenser samt konsekvenser for udmøntningen af EU's budget og for miljøet og beskyttelsesniveauet.

Kommissionen lægger op til, at der til den direkte støtte anvendes ca. 269 mia. € i faste 2011-priser (svarende til ca. 2.015 mia. kr.) over perioden 2014 til 2020. Danmark finansierer i indeværende periode ca. 2 % af EU's budget. Opretholdes denne andel, indebærer det, at Danmark vil skulle bidrage med ca. 5,4 mia. € (ca. 40 mia. kr.) over perioden 2014-2020.

I året 2020 vil der i faste 2011-priser skulle anvendes ca. 36,2 mia. € (ca. 271,5 mia. kr.) til direkte støtte i EU. Såfremt Danmark i 2020 finansierer 2 % af EU's budget, betyder det, at Danmark vil skulle bidrage til finansiering af EU's direkte støtte med ca. 724 mio. € (ca. 5,43 mia. kr.). Danmark vil i 2020 modtage ca. 758 mio. € (svarende til ca. 5,7 mia. kr.) i direkte støtte.

Den direkte støtte i EU vil med forslaget i budgetår 2013 udgøre 42,5 mia. € og fra 2018 og frem 43,5 mia. € i løbende priser. Det skal bemærkes, at de 10 medlemsstater optaget i 2004 er fuldt indfaset i budgetår 2014, mens Rumænien og Bulgarien er fuldt indfaset fra budgetår 2017. Mellem 2013 og 2014 sker der en reduktion på ca. 1,4 % i alle medlemsstaternes konvolutter for den direkte støtte. Den delvise udligning af den direkte støtte mellem medlemsstaterne vil indebære, at der i løbet af perioden 2014-2017 omfordeles ca. 750 mio. € mellem medlemsstaterne. For Danmark vil dette betyde en reduktion af Danmarks konvolut for den direkte støtte på 4,3 % svarende til ca. 310 mio. kr./år. Dertil kommer den generelle reduktion på 1,4 % svarende til ca. 101 mio. kr./år.

Kommissionen foreslår støtteloftet per bedrift for den direkte støtte (capping) og overførsel af de inddragne midler fra søjle I (direkte støtte) til søjle II (landdistrikspolitikken). Kommissionen estimerer, at dette i EU vil medføre et årligt provenu på ca. 186 mio. € til overførsel til søjle II. Kommissionen har anslået provenuet i Danmark til ca. 53.000 € (ca. 400.000 kr.) fra 2017.

Medlemsstaterne kan vælge at overføre op til 10 % af den direkte støtte fra søjle I til søjle II. Dette indebærer, at man i Danmark senest i 2013 kan vælge fra 2014-2020 årligt at overføre ca. 79 mio. € i faste 2011-priser eller ca. 590 mio. kr. til landdistrikterne. Beslutter Danmark at gøre brug af ordningen fører det i givet fald til en national medfinansiering af tilsvarende omfang, det vil sige ca. 590 mio. kr.

Forslaget forventes at indebære en betydelig administrativ omkostning, som ikke kan kvantificeres på nuværende tidspunkt. De øgede administrative omkostninger, herunder også til IT-udvikling, følger af forslaget til regler for grønning, definition af aktive landbrugere, opgørelse af capping, etablering af nye betalingsrettigheder og etablering af støtteordning for mindre landbrug m.v.

Forslaget vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser, dels som følge af de administrative byrder, dels som følge af den delvise udligning af den direkte støtte imellem medlemsstaterne, og som følge af kravet om udjævning af støtten inden for medlemsstaten. Udjævning af den direkte støtte i Danmark vil betyde, at der senest fra 2019 skal ydes en ensartet støtte pr. hektar. Dette vil medføre en omfordeling af ca. 20 % af den samlede direkte støtte i Danmark, som i dag ydes afkoblet, men fordelt som historisk betingede tillæg inden for sektorerne mælk, sukker, oksekød og kartoffelstivelse.

Gennemførelse af forslaget vil indebære, at en række bekendtgørelser skal ændres.

Forslaget vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at kvantificere de miljømæssige konsekvenser af forslaget, idet de nærmere modaliteter her udestår, ligesom en række specifikke krav først vil blive fastlagt efterfølgende i delegerede retsakter.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug) i forbindelse med møde den 5. oktober 2011.

Landbrug & Fødevarer bemærkede, at der ved udjævning af betalinger *mellem* medlemsstater skal tages hensyn til de forskelle, der er imellem omkostningsniveauer og øvrige rammebetingelser i de pågældende medlemsstater. Hvad angår *intern* udjævning af betalingsrettigheders værdi i medlemsstaterne, bør dette ikke ændres. Afkobling har fundet sted, og hvordan de enkelte medlemsstater vælger at disponere over midlerne, skal være op til dem selv.

Landbrug & Fødevarer fremhævede, at definitionen og brugen af begrebet aktive landmænd er unødvendig. Det nuværende regelgrundlag anses for tilstrækkeligt. Hvad angår capping, er forslaget uacceptabelt, og det forekommer meget uhensigtsmæssigt at belønne mindre effektive landbrug. Grønningselementet bør indføres under hensyntagen til om medlemsstaterne allerede har indført aktiviteter på disse områder. Her fremhæves blandt andet, at efterafgrøder og kvælstofnormer allerede indebærer væsentlige miljøforbedringer. Endelig blev det fremhævet, at muligheden for forsat at have en koblet præmie for handyr anses for særdeles vigtig i forhold til at undgå eksport og lang transport af kalve.

DI påpegede, at grønning ikke bør flytte fokus fra produktion, idet fødevarerforsyningen og adgangen til råvarer bør sikres.

Ved efterfølgende skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) er der indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer ønsker en fælles landbrugspolitik, der fremmer en fortsat konkurrencedygtig landbrugsproduktion og samtidig respekterer det europæiske samfunds forventninger om en bæredygtig landbrugsproduktion. Hvis dette skal lykkes, er det nødvendigt, at EU også fokuserer på den eksportorienterede kommercielle landbrugssektor (eksempelvis som den danske), som er ansvarlig for den største del af EU's landbrugsproduktion. Landbrug & Fødevarer føler ikke, at disse ønsker er blevet tilstrækkeligt opfyldt i Kommissionens reformforslag. I stedet er fokuset generelt vendt mod landbrugsproduktion i mindre skala til lokale markeder. Landbrug & Fødevarer finder det generelt positivt, at Kommissionen signalerer villighed til at fokusere på innovation og udvikling i landbrugssektoren med fokus på den biobaserede økonomi, at landbrugspolitikken bliver knyttet til Europa 2020 strategien, og at støtten knyttes til landbrugssektorens levering af goder til samfundet.

Udjævning mellem medlemsstater

Landbrug & Fødevarer er enige i, at fordelingen af støtten mellem medlemsstaterne skal revideres, primært til gavn for de nye medlemsstater, men det skal ske på en objektiv og konstruktiv måde, hvor bidrag via landdistriktpolitikken og øvrige strukturfondsmidler også inddrages. Landbrug & Fødevarers foreløbige beregninger viser, at Danmark vil få reduceret det nationale loft for de direkte betalinger med 5-6 % i den kommende reformperiode. Danmark vil derfor sammen med Belgien, Nederlan-

dene og Italien være blandt de medlemsstater, der bidrager mest til udjævningen mellem medlemsstaterne. Omvendt vil en række velstående medlemsstater med en relativt begrænset landbrugsproduktion, som eksempelvis Sverige og Storbritannien, forholdsmæssigt blive stillet bedre som følge af Kommissionens forslag. Med andre ord så rammer forslaget medlemsstater med en stor landbrugsproduktion, der for Danmarks vedkommende især er animalsk baseret.

Kommissionens forslag til fordeling sigter på, at der på lang sigt skal være en ensartet betaling per hektar i hele EU. Landbrug & Fødevarer er ikke enig i, at arealfordelingen bør være den eneste variabel i forbindelse med en udjævning, og der også bør tages andre objektive faktorer i betragtning. Det bør som udgangspunkt dels være forskelle i omkostningsniveau mellem forskellige medlemsstater, dels størrelsen af landbrugsproduktionen i den enkelte medlemsstat – og dermed ikke mindst den animalske produktion. Ud fra denne betragtning giver en langsigtet bevægelse mod en ensartet betaling per hektar i hele EU ikke mening.

Intern udjævning

Kommissionen lægger op til 100 % udjævning af størrelsen på betalingsrettighederne per hektar internt i medlemsstaterne - evt. indfaset over 4 år. Det forslag er fuldstændig uacceptabelt, da det vil hive tæppet væk under et stort antal mange landmænd, der har investeret i tillid til den førte politik. Det gælder i første række mælke- og oksekødsproducenter, men også avlere af sukkerroer og stivelseskartofler. I den udstrækning, at betalingsrettighederne er afkoblet fra produktionen – og dermed ikke er forvridende for handlen mellem medlemsstaterne – bør det derfor være op til medlemsstaterne selv at bestemme, hvorvidt de vil udjævne betalingsrettighedernes værdi.

Aktive landbrugere

Landbrug & Fødevarer er tvivlende over for Kommissionens forslag og mener som udgangspunkt, at der ikke bør indføres flere bestemmelser vedrørende definitionen af en aktiv landbruger. Dette vil kun give yderligere administrationsomkostninger. I stedet bør der, som nu, udelukkende ses på, hvorvidt der er landbrugsdrift på de arealer, der søges støtte til, og om de overholder kravene til god landbrugs- og miljømæssig stand.

Støtteloft

Landbrug & Fødevarer mener ikke, at der bør indføres et støtteloft, da den direkte støtte som udgangspunkt gives som betaling for landbrugssektorens levering af miljøhensyn og offentlige goder (grøn komponent og krydsoverensstemmelse). Desuden straffer et støtteloft netop de bedrifter, som har potentialet til at videreudvikle en moderne, innovativ og effektiv landbrugsdrift.

Fleksibilitet mellem søjlerne

Landbrug & Fødevarer er tilhænger af, at der bruges yderligere midler under landdistriktsprogrammet til at finansiere såvel miljø, natur og klimamæssige tiltag som styrkelse af konkurrenceevnen, men det skal ikke ske via overførsel af midler fra søjle 1 til søjle 2. Den øgede bevilling under søjle 2 bør findes ved, at Danmark modtager en større samlet andel af de EU-midler, der er reserveret under landdistriktsprogrammet.

Tildeling af betalingsrettigheder

Kommissionen foreslår, at alle betalingsrettigheder skal tildeles på ny, uanset hvilken model enkeltbetalingsordningen er implementeret efter i den enkelte medlemsstat. Landbrug & Fødevarer forudser, at dette vil genskabe en række af de problemer, der også opstod i forbindelse med tildeling af betalingsrettigheder i 2005, blandt andet omkring forpagtninger. Denne problemstilling vil skærpes yderligere som følge af den måde, hvorpå det bliver muligt at differentiere værdien af betalingsrettighederne på i 2014. Som Kommissionen foreslår det, vil værdien af eventuelle tillæg på betalingsrettigheder blive fordelt på alle bedriftens arealer, uanset at tillæggene før reformen ikke var fordelt på alle bedriftens rettigheder. Derfor kan man komme i situationer, hvor forpagtede arealer får tildelt betalingsrettigheder med en værdi, der er væsentligt højere eller lavere end den værdi, de oprindelige betalingsrettigheder på arealet havde. Dette er ikke hensigtsmæssigt, og der bør findes en fornuftig løsning på problemet.

Grøn komponent

Landbrug & Fødevarer er grundlæggende enige i tankegangen bag den grønne komponent, hvor man knytter en del af de direkte betalinger til krav om en særlig klima- og miljøvenlig produktion, men er kritisk over for den måde, hvorpå Kommissionen har valgt at omsætte tankegangen i konkrete krav. Som udgangspunkt mener Landbrug & Fødevarer, at målet skal nås gennem udformningen af en liste med forskellige tiltag, der tager hensyn til de forskellige miljø-, klima- og naturmæssige udfordringer, som den enkelte medlemsstat og den enkelte bedrift står overfor. Hvis der imidlertid tages udgangspunkt i Kommissionens forslag, mener Landbrug & Fødevarer, at der er behov for at justere indholdet i komponenten, således at klima- og miljøindholdet øges – eller giver et øget incitament til at levere dette. Der er endvidere behov for at sikre, at der rettes op på den skævhed, der er i forslaget, hvor den grønne komponent vil ramme meget skævt fra landmand til landmand, alt afhængig af bedriftens placering m.v. Samtidigt er det vigtigt, at den grønne komponent udformes på en måde som hverken undergraver konkurrenceevnen eller øger landmændenes administrative omkostninger.

I forhold til de konkrete krav i den grønne komponent har Landbrug & Fødevarer følgende bemærkninger:

- **Afgrødevariation**

Landbrug & Fødevarer finder, at definitionen af afgrøder bør sikre, at eksempelvis vinter- og vårhvede kategoriseres som to forskellige afgrøder. Kravet om etablering af efter- og mellemafgrøder i Danmark er indført af miljøhensyn, der også er hovedhensynet i den grønne komponent, og på den baggrund bør disse kategoriseres som afgrøder. For at undgå en diskriminering af kvægsektoren bør græs (såvel omdrifts- som permanent) kunne indregnes som en af de tre afgrøder. Den nedre grænse på 3 hektar bør hæves væsentligt, og grænsen kan eventuelt være differentieret mellem medlemsstaterne på baggrund af den gennemsnitlige bedriftsstørrelse.

- **Miljøfokusområder**

Ifølge Landbrug & Fødevarer bør det være muligt at medregne en bred liste af eksisterende landskabslementer som miljøfokusområder, eksempelvis 10 m randzoner langs vandløb og søer, 25 m zoner omkring drikkevandsboringer, arealer etableret med energipil, vådområder, hegn, mergelgrave, vildtstriber, insektvolde, barjordsstriber, brakarealer m.v. Endvidere skal det være muligt at reducere størrelsen af den enkelte medlemsstats miljøfokusareal til mindre end 7 %, såfremt der i det pågældende land laves generelle tiltag, som påvirker miljø, natur, klima eller biodiversitet i en positiv ret-

ning. I Danmark kunne dette eksempelvis være kravet om efterafgrøder og reducerede kvælstofnormer. Der skal gives mulighed for dels at overføre en forpligtelse til et areal, hvor den miljømæssige effekt er større, dels at medregne MVJ-arealer m.v. som et miljøfokusområde. Det skal sikres, at den administrative byrde og risiko for underkendelse forbundet med dette element reduceres mest muligt. Eksempelvis skal der ikke være krav om, at landskabselementerne indtegnes på kort – og dermed risiko for fejlindtegning. Det skal blot være muligt for landmanden at dokumentere arealernes tilstedeværelse i en kontrolsituation.

- **Permanent græs**

I regi af den grønne komponent bør der alene være fokus på de permanente græsarealer, der ikke omlægges med jævne mellemrum. Det er således også særligt på sådanne arealer, der er en høj biodiversitet m.v. Græsarealer på omdriftsarealer bør således ikke medregnes.

Unge landmænd

Landbrug & Fødevarer er enige med Kommissionen i, at der er behov for gennem forskellige initiativer at lette unge landmænds adgang til erhvervet. Umiddelbart vurderet er forslaget om en top-op præmie til unge landmænd ikke den mest effektive metode til at sikre dette, men da det på den anden side vil bidrage positivt til den samlede økonomi for unge, nyetablerede landmænd, bakker Landbrug & Fødevarer derfor op om forslaget.

Koblet støtte

Grundlæggende mener Landbrug & Fødevarer, at man bør bevæge sig væk fra koblet støtte, men Landbrug & Fødevarer anerkender samtidigt, at der kan være særligt udsatte sektorer, der vil blive så berørt af en afkobling, at der kan være behov for at kunne koble støtten til produktionen. Det er dog vigtigt, at dette ikke kommer i konflikt med WTO-reglerne, og at det ikke skaber unødigt konkurrenceforvridning mellem EU's medlemsstater. Derfor bør muligheden for at udbetale koblet støtte begrænses til maksimalt 5 % af det nationale loft i alle medlemsstater.

Små landbrug

Det er som udgangspunkt positivt, at der foreslås en ordning, der gør det enklere for de små landbrug at søge støtte. Dette vil også være til glæde for en række af de deltidsbrug, der findes i Danmark. Man skal dog også være opmærksom på, at der i nogle af de øvrige medlemsstater findes rigtig mange små brug, hvorfor denne regel vil betyde, at langt størstedelen af produktionen reelt undtages for både krydsoverensstemmelse og grøn komponent. En sådan udvikling er bekymrende, idet det også vil betyde, at disse bedrifter ikke vil have det nødvendige incitament til effektivisering, modernisering og strukturudvikling.

Betalinger til ugunstigt stillede områder

Landbrug & Fødevarer bakker op om muligheden for gennem landdistriktpolitikken at støtte landbruget i EU i de ugunstigt stillede områder (LFA) – og herunder en række af de danske småøer. Man er dog kritisk over for forslaget om som en del af søjle 1-støtten at kunne give supplerende top-op præmier til bedrifter i ugunstigt stillede områder. Det bør under alle omstændigheder sikres, at en sådan støtte ikke må virke konkurrenceforvridende og dermed danne grundlag for en udvidelse af produktionen. Der skal derfor i forordningen indsættes effektive bremsemekanismer, der vil kunne forhindre en sådan udvidelse.

Gartnerier

I relation til produktion af frugt og grøntsager m.v. på blandt andet gartnerier og planteskoler kan der være en række særlige forhold, der gør sig gældende i forhold til ikke mindst den grønne komponent. Det bør sikres, at disse specialiserede højt værdiprodukter ikke rammes af krav om afgrødevariation og miljøfokusarealer.

Concord Danmark mener, at den direkte landbrugsstøtte fortsat påvirker handelsrelationerne med udviklingslandene på trods af, at denne støtteform er afkoblet fra produktionen og er forenelig med verdenshandelsorganisationen WTO's regler. Konkret fastholder den direkte støtte højere produktionsniveauer i EU og dermed højere eksport og lavere import fra udviklingslandene, end det ville være tilfældet uden støtte. Den direkte støtte gør det således mindre rentabelt at investere i udviklingslandenes landbrugssektorer og forhindrer en international arbejdsdeling, der beforder udvikling af den lokale produktion i udviklingslandene.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer. Regeringen vil desuden arbejde for, at medlemsstaternes muligheder for at vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi styrkes. Endelig lægger regeringen vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Regeringen vil arbejde for, at reformen bidrager til en reel og omkostningseffektiv grønning af den direkte støtte. Regeringen vil ligeledes arbejde for øget fleksibilitet i forbindelse med overførslen af midler mellem søjle I og II. En sådan overførsel bør samlet set ikke forøge støtten på EU-plan til landbrugssektoren.

Regeringen finder ikke baggrund for en omfordeling af den direkte støtte mellem medlemsstaterne, da den nuværende fordeling er baseret på de samme historiske og objektive kriterier for alle medlemsstater. Regeringen vil lægge vægt på, at spørgsmålet om fordelingen af den direkte støtte (søjle I) ses i sammenhæng især med spørgsmålet om fordelingen af landdistriktpolitikken (søjle II).

Regeringen vil arbejde for, at der fortsat sker en øget afkobling af den direkte støtte, og at medlemsstaterne frivilligt kan beslutte, hvorvidt den afkoblede støtte skal udjævnes i medlemsstaten.

Regeringen vil arbejde for, at reformen endvidere fører til en reel forenkling af landbrugspolitikken, og at en række af forslagene derfor gøres frivillige/fleksible for medlemsstaterne at implementere. Dette gælder støtteordninger vedrørende mindre landbrugere, unge landbrugere, regler vedrørende aktive landbrugere og reglerne om støttelofter for den direkte støtte, samt hvorvidt der skal udstedes nye betalingsrettigheder.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Den første drøftelse af Kommissionens forslag på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011 viste helt overordnet, at der var stor bekymring blandt størstedelen af medlemsstaterne,

hvad angår forslagene om direkte støtte og landdistriktspolitikken. Særligt forslaget om direkte støtte indeholdt store knaster, hvorimod Kommissionens forslag til ændring af den fælles markedsordning og finansieringsforordningen blev bedre modtaget. Mange medlemsstater udtrykte principiel støtte til en omfordeling af den direkte støtte mellem medlemsstaterne, men særligt Estland, Letland og Litauen var skuffede over det foreslåede niveau. Belgien, Nederlandene, Italien, Tyskland, Irland og Danmark fremhævede blandt andet, at man måtte begrænse omfordelingen eller se på den samlede fordeling af EU's budget, herunder særligt landdistriktspolitikken. Spanien, Irland og Italien var stærke modstandere af en intern udjævning af den direkte støtte og fik støtte fra flere medlemsstater. Der var udbredt skepsis over for forslaget om grønning af den direkte støtte, som mange medlemsstater fandt alene øgede de administrative byrder. Danmark og flere andre medlemsstater udtrykte ønske om en reel grønning af landbrugspolitikken. Der var meget blandede holdninger til definitionen af aktive landmænd, hvor flere medlemsstater ønskede subsidiaritetsprincippet anvendt. Dette gjorde sig også gældende for forslaget om særlig støtte til mindre landbrugere, mens der var stor opbakning til en særlig ordning for unge landbrugere.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Udkast til forslagene har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt den 6. oktober 2011.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

2. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension

KOM (2011) 424

*Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 12. august 2011.
Ændringer er markeret i marginen.*

Resumé

Kommissionens meddelelse indeholder Kommissionens overvejelser om EU's rolle i forbindelse med fiskeri uden for EU-farvande. Den indeholder elementer om EU's rolle i internationale organisationer/internationalt samarbejde, regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og bilaterale fiskeriaftaler.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 424 af 13. juli 2011 fremsendt meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension som led i Kommissionens fremlæggelse af en reform af den fælles fiskeripolitik. Meddelelsen er oversendt til Rådet den 18. juli 2011 i en dansk sprogudgave.

Meddelelsen er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. november 2011 med henblik på en udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet der alene er tale om en meddelelse fra Kommissionen.

Formål og indhold

EU er en aktiv deltager i fiskerier over hele verden, både i kraft af selve flåden, men også i kraft af investeringer, bilaterale aftaler og medlemskaber i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFMO'er¹). Ligeledes er EU et af de væsentligste markeder for importeret fisk fra hele verden.

Grundprincipper

Overordnet fremfører Kommissionen, at den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik skal være i overensstemmelse med de principper og mål, som politikken fastlægger internt for EU, herunder sikring af bæredygtighed af fiskeressourcer og de marine økosystemer. Det er Kommissionens forventning, at der efter reformen udvikles en ny generation af "Bæredygtige Fiskeriaftaler" (SFA'er²), som afløser de nuværende fiskeripartnerskabsaftaler.

Det bemærkes, at Kommissionen i forslaget til ny grundforordning³ har fastsat nogle enkelte regler om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension. Det drejer sig blandt andet om, at EU skal deltage i

¹ RFMO = Regional Fisheries Management Organisation

² SFA = sustainable fisheries agreements.

arbejdet i internationale fiskerierorganisationer, blandt andet regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, i tråd med internationale forpligtelser og den fælles fiskeripolitik's mål, at EU-fiskerifartøjer inden for fiskeripartnerskabsaftaler kun må fange overskuddet af den tilladte fangstmængde, som fastsættes af tredjelandet og om den finansielle bistand i fiskeripartnerskabsaftaler.

Det følgende vedrører indholdet i selve meddelelsen, som Kommissionen har fremlagt.

Langsigtet bæredygtig udvikling over hele verden

EU's centrale rolle i internationalt fiskeri og det forhold, at en lang række af verdens fiskebestande ifølge FAO er enten fuldt udnyttede eller overudnyttede, pålægger ifølge Kommissionen EU et væsentligt ansvar for at tage hånd om beskyttelse og bæredygtig forvaltning af internationale fiskeresourcer. EU bør derfor også fremme dialogen med essentielle partnere på verdensmarkedet som blandt andet USA, Canada, Japan, Australien, New Zealand, Rusland og Kina. Kommissionen vil fremme denne dialog med væsentlige partnere med henblik på udvikling af en fælles tilgang i verden til bekæmpelse af IUU-fiskeri (ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri) og reduktion af overkapacitet. Kommissionen foreslår, at EU inden 2013 inviterer til en konference på højt niveau til drøftelse af, hvorledes man kan reducere kapaciteten globalt.

Kommissionen lægger også op til, at EU fokuserer og intensiverer sit engagement i internationale fora som FN, FAO og OECD blandt andet med henblik på drøftelser af udsmid, overkapacitet og virkningerne af visse typer fiskeredskaber for marine økosystemer.

Regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er ifølge Kommissionen de vigtigste fora, hvad angår bevarelse og forvaltning af fælles og vandrede fiskebestande. Vurderingen er, at der imidlertid er behov for at forbedre disse organisationers virkemåde. Med henblik herpå bør man ifølge Kommissionen gennemføre periodiske evalueringer af organisationerne. Endvidere er der behov for tilvejebringelse af bedre datagrundlag til brug for beslutninger, der træffes i organisationerne. Kommissionen finder, at vedtagelse af beslutninger om forvaltningstiltag ved enighed er den bedste garanti for maksimal overholdelse, men at EU ikke desto mindre bør gå ind for en reform af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers beslutningssystemer, og især at tillade afstemning, hvor det er nødvendigt. For at styrke organisationernes finansielle grundlag og yderligere tilskynde til ansvarlig brug af ressourcerne fra flådernes side bør EU fremme det koncept, at operatører, hvis fartøjer sejler under et RFMO-medlems flag, betaler en afgift til RFMO'en for adgang til fiskeri på åbent hav. Endvidere finder Kommissionen, at man bør fremme udvikling og implementering i RFMO'er af gennemsigtige og ikke-diskriminerende sanktioner i tilfælde af klar manglende overholdelse og mangel på politisk engagement hos parterne.

For at styrke forvaltningen af fiskeressourcerne og forbedre arbejdet i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer skal EU efter Kommissionens opfattelse:

- arbejde for at fremme bæredygtige fiskerier overalt og tage hånd om afgørende problemstillinger, heriblandt bekæmpelse af IUU og en reduktion af overkapacitet
- føre an i arbejdet med at styrke de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer på følgende områder:

³ Jf. KOM (2011) 425 af 13. juli 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik.

- forbedret dataindsamling og styrket videnskabeligt grundlag for beslutninger
- forbedret kontrol og regeloverholdelse
- tilpasning af kapacitet i overensstemmelse med ressourcegrundlaget
- forbedrede beslutningsprocesser
- introduktion af adgangsbetaling til områderne på åbent hav

Bilaterale fiskeriaftaler

Kommissionen fremhæver, at der traditionelt er nære relationer med EU's naboer mod nord, især Norge, ifølge bilaterale aftaler. Disse aftaler går ud på fælles ressourceforvaltning i farvandene i Nordatlanten, Ishavet, Østersøen og Nordsøen. Kommissionen behandler i meddelelsen i øvrigt ikke disse aftaler nærmere.

Det følgende koncentrerer sig udelukkende om øvrige bilaterale fiskeriaftaler i form af fiskeripartnerskabsaftaler (FPA'er), som har som mål at tillade EU-fartøjer at fiske i et reguleret og lovmæssigt sikret miljø efter overskydende ressourcer i en række tredjelandes eksklusive økonomiske zone (EØZ) mod en finansiell modydelse. Det bemærkes imidlertid, at Kommissionen mener, at de nuværende FPA'er bør omdannes til aftaler om bæredygtigt fiskeri (SFA'er) med fokus på ressourcebevarelse og miljømæssig bæredygtighed, bedre forvaltning og effektiv sektorstøtte.

Aftaler mellem EU og tredjelande skal ifølge Kommissionen fortsat være udgangspunktet for EU-flådens fiskeri i tredjelandes farvande. Bæredygtige fiskeriaftaler (SFA'er) bør ifølge Kommissionen altid være baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning, der har maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY⁴) som reference. Kommissionen vil også bestræbe sig på, at SFA'er omfatter en gennemsigtighedsklausul, således at EU får oplysning om den kumulative fangstmængde i et givet partnerland med henblik på at sikre, at der alene fiskes på et overskud.

Eksklusivitetsklausulen i de nuværende FPA'er forhindrer EU-fartøjer i at fiske uden for de lovgivningsmæssige rammer i aftalerne og garanterer, at alle EU-fartøjer er underlagt samme regler. For at forhindre at eksklusivitetsklausulen bliver omgået ved omflagning, bør det efter Kommissionens opfattelse i fremtidige fiskeriaftaler bestemmes, at et EU-fartøj, der skifter flag for at unddrage sig sine forpligtelser eller for at få yderligere fiskerimuligheder, ikke længere vil få lov til at fiske i partnerlandets EØZ.

Kommissionen finder, at EU's finansielle støtte til tredjelandes sektorpolitik bør medføre konkrete og målelige fordele for partnerlandene, deriblandt bæredygtige lokale fiskerier. Den bør også sigte mod at støtte deres administrative og videnskabelige kapacitet og især gå til overvågnings-, kontrol- og tilsynsaktiviteter, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri. Bedre videnskabelig rådgivning og opbygning af kapacitet bør også være en prioritet for EU's støtte til partnerlande i henhold til SFA'er. Samtidig bør sektorstøtten gøres mere effektiv og bedre målrettet og evalueres jævnligt. Sektorstøtten skal efter Kommissionens opfattelse betinges af, at visse specifikke resultater nås. Kommissionen ønsker en større adskillelse mellem sektorstøtten og betalingen for adgang gennem en afkobling af sektorstøtten.

⁴ Fiskeri på grundlag af det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY) er den fiskeriintensitet, der giver det største udbytte fra bestanden på lang sigt uden at reducere bestandens evne til at reproducere sig på kort sigt.

EU skal således ifølge Kommissionen i fremtidige bæredygtige fiskeriaftaler (SFA'er):

- basere aftalerne på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning vedrørende den samlede fiskeriindsats i de omfattede farvande
- gennemføre videnskabelige evalueringer af de "blandede aftaler" (aftaler, som omfatter flere arter i modsætning til "tunaftaler")
- inkludere krav om overholdelse af menneskerettigheder i det pågældende partnerskabsland
- gå i retning af forøgede adgangsomskostninger for fartøjsere
- sikre at fiskeriaftalerne understøtter bedre forvaltning af fiskerisektoren i partnerskabslandene, særligt hvad angår overvågning, inspektion og administrativ/videnskabelig kapacitet
- sikre ordentlig og effektiv forvaltning af de finansielle ydelser til udvikling af den lokale fiskerisektor i partnerskabslandene.

Sammenhæng med andre EU-politikker

Kommissionen finder, at EU skal arbejde for bedre integration af fiskeri, udvikling, miljø, handel og andre politikområder med henblik på at styrke bæredygtig og ansvarlig forvaltning. Kommissionen vil i den forbindelse udvikle og implementere ocean- og havbaserede regionale strategier for bæredygtigt fiskeri, for eksempel i Stillehavet, Det Indiske Ocean og Middelhavet.

Kommissionen anfører, at den endvidere inden udgangen af 2011 vil vedtage et forslag om en juridisk ramme, herunder handelsrelaterede tiltag, der kan sikre bæredygtige fiskeriressourcer.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om meddelelsen, men det forventes, at Europa-Parlamentet vil fremlægge en udtalelse om denne på eget initiativ.

Konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv statsfinansielle og administrative konsekvenser for det offentlige. Ligeledes har meddelelsen heller ikke i sig selv erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet.

Høring

Sagen har været i høring i §5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening finder, at de nordlige tredjelandsaftaler fortsat har stor betydning i relation til balancen i fordelingen af fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne. Det er i den sammenhæng vigtigt at sondre mellem de nordlige tredjelandsaftaler og de sydlige partnerskabsaftaler.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation anfører, at ufordelte fiskerimuligheder i EU's fiskeripartnerskabsaftale med Grønland bør fordeles i henhold til relativ stabilitet og historisk fiskeri. Det nævnes også i relation til redernes betaling, at licensafgifterne for EU-flåden i højere grad end nu bør bringes i overensstemmelse med de faktiske landede mængder fra fiskeripartnerskabslandets farvande.

WWF Danmark er meget positiv over for Kommissionens inddragelse af den eksterne dimension i reformen. I relation til de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer lægger foreningen vægt på en styrkelse af EU's eksterne rolle og finder, at EU skal forpligte sig yderligere til at fremme god praksis både med hensyn til videnskabelig information og rådgivning og med hensyn til administration og håndhævelse. I relation til fiskeripartnerskabsaftalerne finder WWF Danmark det positivt, at der inkluderes målsætninger for bæredygtigt fiskeri, og at kun overskudsfisk må fanges af EU's fartøjer, selvom der er problemer med at definere denne mængde. Foreningen mener, at der også vil være behov for større hensyntagen til miljømæssige og socioøkonomiske forhold i tredjelandene og at sikre en god regeringsførelse og forvaltningsproces. WWF Danmark understreger, at finansiel støtte bør være målrettet en forbedring af tredjelands regeringsførelse og forvaltningen af de naturlige ressourcer. Det er endelig WWF Danmarks klare opfattelse, at omkostningerne til adgangsrettigheder i fremtiden skal overgå til flådeejere.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter, at EU styrker bestræbelserne på internationalt at sikre et bæredygtigt fiskeri i internationale organisationer og gennem dialog med tredjelande.

Regeringen støtter generelt en styrkelse af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers funktion og rolle. Regionalt samarbejde, herunder regionale forvaltningsplaner og regionalt samarbejde om kontrol, bør også prioriteres.

For så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler/bæredygtige fiskeriaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- Forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- Styrket kontrol, herunder fremme regionalt samarbejde,
- Krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- Størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne og
- Størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen vil desuden arbejde for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Regeringen arbejder for offentliggørelse af alle evalueringsrapporter og for, at disse skal foreligge forinden Rådet godkender et forhandlingsmandat til Kommissionen om at indlede forhandlinger med et tredjeland.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at medlemsstaterne er positive over for en drøftelse af den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik, og at medlemsstaterne er enige i, at rådskonklusionerne fra 2004 om fiskeripartnerskabsaftaler er et vigtigt udgangspunkt for forhandlinger om fiskeripartnerskabsaftaler. Nogle

medlemsstater forventes imidlertid at ønske at forbedre disse konklusioner. Der forventes at være divergerende synspunkter om flere elementer i meddelelsen, herunder for eksempel spørgsmålet om øget betaling fra erhvervet og eksklusivitetsklausulen. Især vil der være forskellige synspunkter mellem den gruppe af medlemsstater, som har væsentlige fiskeriinteresser uden for EU-farvande, og øvrige medlemsstater.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. juli 2011 som led i forelæggelse af reformpakken om den fælles fiskeripolitik forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. juni 2011, jf. samlenotat oversendt den 30. juni 2011.

Der er oversendt grundnotat om reformpakken om den fælles fiskeripolitik til Folketingets Europaudvalg den 12. august 2011.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.